

[Ministeren for offentlige arbejder.]

uhyre svært at gøre det op, og jeg synes, som jeg tidligere har sagt til det ærede medlem, at det ikke er helt rimeligt at bebrejde en forretning, der har underskud på en række områder, alt for meget, at den på enkelte områder har lidt overskud. Jeg ved godt, man måske kunne sige, at det er lidt i modstrid med det, vi kommer til angående postloven. Det mener jeg nu ikke, for det er ikke så grelt, som hvor det drejer sig om avis- og ugebladsportoer.

Det ærede medlem spurgte endvidere, hvordan min stilling var til et spørgsmål, som direktør Lærkes har rejst i bladet Motor. Jeg kunne egentlig bedre forstå det, hvis enhver anden i denne sal havde stillet dette spørgsmål, for det ærede medlem var jo, som han selv sagde, til stede i går aftes i Ingeniørforeningen, hvor jeg meget præcist besvarede spørgsmålet. Men jeg forstår, at det ærede medlem gerne vil have, at det høje tings medlemmer skal høre mine udtalelser, og det kan sådan set kun glæde mig.

Det forholder sig sådan med denne sag, at i det trafikøkonomiske udvalg, der har arbejdet med den betænkning, som lige er udkommet, og som samtlige tingets medlemmer har fået, har man beskæftiget sig med problemet om prioriteten for de store opgaver, der skal løses i de kommende 20 år. Der var på et vist tidspunkt enkelte medlemmer, der mente, at man også skulle undersøge, hvad en ren vejbro, altså ikke en kombineret bro, over Store-Bælt ville koste. Nu var dette spørgsmål blevet undersøgt meget nøje i Store-Bæltskommissionen, som afgav betænkning i slutningen af året 1959 — den kom dog først frem i januar 1960. Så vidt jeg har erfaret, blev dette spørgsmål rejst kun en måned efter, at de meget sindrige og store beregninger over en ren vejbro var fremkommet. Derfor syntes jeg, det var helt naturligt, at man brugte disse beregninger i stedet for at sætte en hel del mennesker i gang med at regne det ud på ny; der kunne jo ikke blive så stor forskel, når betænkningen var ganske frisk.

Men jeg vil gerne sige helt præcist, som jeg sagde det i går aftes, at jeg ikke på noget område, hverken direkte eller indirekte, har givet det trafikøkonomiske udvalg direktiver om, hvad det skulle beskæftige sig med, hverken med hensyn til

en vejbro, en kombineret bro eller en ren jernbanebro, eller hvad man vil. Jeg står altså i den situation at kunne sige fra på det område. Det eneste, jeg har gjort, er, at jeg har sagt til generaldirektøren for statsbanerne, da han en dag kom og spurgte mig, om det nu var meningen, at der skulle bygges en vejbro og ikke nogen jernbanebro, at jeg syntes, det var en tåbelig idé, og det vil jeg gerne gentage her. Det var mig en glæde at konstatere, at direktør Lærkes, som havde rejst dette spørgsmål i bladet Motor, i aftes gav udtryk for, at det aldrig havde været hans tanke, at man skulle bygge en ren vejbro; det skulle selvfølgelig være en kombineret bro. Men at man så skulle undersøge dette forhold igen, når man lige havde haft det til undersøgelse — ja, det lyder lidt mystisk og mærkeligt.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen berørte spørgsmålet om nedlæggelse af sidelinjer og de besparelser, som kunne stå i forbindelse dermed. Denne sag har vi tidligere diskuteret meget indgående i det høje ting, og jeg har givet udtryk for, at jeg meget gerne ville drøfte den. Vi har også i sin tid givet det folketingsudvalg, der behandler disse spørgsmål, et meget rigt holdigt materiale. Det viste sig, da det kom til stykket, at der i og for sig var en del, der gerne ville nedlægge sidelinjer, blot ikke dér, hvor de selv kom fra. Derfor kom der ikke noget ud af dette arbejde, og jeg er bange for, at det vil gå på lignende måde igen. Fra min side skal det aldrig skorte på interesse for dette spørgsmål.

Jeg kan dog gøre det ærede medlem hr. Ninn-Hansen opmærksom på, at der ikke bliver nedlagt nogen sidelinje, før spørgsmålet er behandlet her i tinget; det kan simpelt hen ikke lade sig gøre, for der skal en lov til, hver gang vi skal nedlægge en sidelinje. Jeg håber imidlertid, at jeg snart kan komme med forslag om, at i hvert fald en enkelt eller to af disse sidelinjer nedlægges.

Det er imidlertid et meget, meget vanskeligt problem. Tænk blot på, hvilket postyr der er, når vi bare vil nedlægge et trinbræt; så samles der adresser, og man kommer ind til mig med folketingsmænd fra alle partier i spidsen for at beklage sig, idet man siger, at det dog er helt urimeligt